

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacyje są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Dnia 30. kwietnia r. b. odbyło się XII. losowanie obligacyi lwowskiego funduszu indemnizacyjnego. i wyciągnięto następujące kategorie obligacyi i numera:

22 sztuk po 50 zlr. m. k. z kuponami: Nr. 125. 172. 268. 453. 494. 552. 573. 1170. 1320. 1769. 1925. 2118. 2878. 3092. 3220. 3654. 4253. 4353. 4710. 4860. 5200. 5290.

138 sztuk po 100 zlr. m. k. z kuponami: Nr. 78. 285. 412. 725. 732. 848. 901. 1074. 1138. 1286. 1350. 1431. 1468. 1782. 1783. 2205. 2346. 2542. 2647. 2703. 2738. 3320. 3387. 3458. 3564. 3907. 4150. 4213. 4590. 4648. 4843. 4976. 5235. 5511. 5892. 5978. 6189. 6254. 6265. 6270. 6499. 6650. 7059. 7295. 7358. 7367. 7385. 7788. 7958. 7993. 8121. 8455. 8466. 8517. 8957. 8960. 9030. 9054. 9408. 9474. 9693. 9959. 10.206. 10.417. 10.476. 10.614. 10.880. 10.956. 11.007. 11.017. 11.039. 11.051. 11.208. 11.415. 11.703. 11.822. 12.179. 12.189. 12.305. 12.502. 12.554. 13.309. 13.361. 13.424. 13.695. 13.924. 14.125. 15.001. 15.779. 16.011. 16.663. 16.493. 17.168. 17.348. 17.622. 17.651. 17.836. 17.946. 17.947. 18.024. 18.252. 18.286. 18.387. 18.455. 18.609. 18.728. 18.772. 19.167. 19.200. 19.285. 19.290. 19.304. 19.600. 19.610. 19.874. 20.020. 20.310. 20.812. 21.760. 21.798. 22.131. 22.453. 22.752. 22.856. 23.143. 23.304. 23.736. 23.770. 24.011. 24.166. 24.706. 24.789. 25.027. 26.270. 26.388. 26.510. 26.625. 26.922.

31 sztuk po 500 zlr. m. k. z kuponami: Nr. 69. 89. 323. 899. 1158. 1331. 1348. 2269. 2948. 3178. 3282. 3521. 4022. 4049. 4235. 4821. 4834. 5049. 5081. 5681. 5852. 5868. 5877. 6196. 6333. 6470. 6866. 6909. 6990. 7141. 6736. z kwotą częściową 250 zlr.

109 sztuk po 1000 zlr. m. k. z kuponami: Nr. 170. 211. 372. 796. 866. 1290. 1495. 2061. 2227. 2723. 2859. 3063. 3153. 3161. 3405. 3492. 3811. 4044. 4321. 4561. 4689. 4825. 5015. 5639. 5833. 5923. 6288. 6736. 6762. 7280. 7786. 7975. 8144. 8286. 8806. 8831. 8841. 8850. 8889. 9691. 10.149. 10.161. 10.668. 10.847. 10.896. 10.945. 10.969. 11.204. 11.370. 11.407. 11.452. 11.841. 11.975. 12.139. 12.157. 12.233. 12.348. 12.359. 13.280. 13.445. 13.624. 13.694. 13.951. 14.222. 14.390. 14.471. 14.540. 15.109. 15.287. 15.386. 15.587. 15.731. 16.048. 16.249. 16.611. 16.739. 16.894. 16.955. 17.079. 17.240. 18.621. 19.768. 19.757. 19.922. 20.556. 20.579. 20.699. 20.705. 20.991. 21.068. 21.239. 21.274. 21.375. 21.484. 21.530. 21.541. 21.666. 21.730. 21.853. 21.932. 22.277. 22.427. 22.506. 22.539. 22.554. 22.683. 22.994. 23.260. 23.382.

11 sztuk po 5000 zlr. z kuponami: Nr. 228. 291. 484. 570. 941. 1017. 1180. 1192. 1494. 1502. 1504.

5 sztuk po 10.000 zlr. z kuponami: Nr. 327. 352. 799. 1257. 1580.

15 sztuk lit. A: Nr. 50 à 1260 zlr., nr. 1622 à 1560 zlr., nr. 1049 à 150 zlr., nr. 1140 à 1720 zlr., nr. 1167 à 10.650 zlr., nr. 1434 à 1390 zlr., nr. 2554 à 50 zlr., nr. 2962 à 440 zlr., nr. 3923 à 100 zlr., nr. 4055 à 50 zlr., nr. 4143 à 32.890 zlr., nr. 4272 à 100 zlr., nr. 4336 à 400 zlr., nr. 4903 à 200 zlr., nr. 6050 à 50 zlr.

Cała wylosowana suma wynosi 235.040 zlr. mon. konw. albo 309.792 zł. w. a., z czego 40 zlr. m. k. czyli 42 zł. w. a. będą pokryte z dotacyi bieżącej.

Powyższe obligacyje wypłacane będą gotówką w przypadających za to w austriackiej walucie kwotach, zaczawszy od 1. listopada 1864 r. w c. k. kasie funduszu indemnizacyjnego we Lwowie z zachowaniem istniejących w tej mierze przepisów.

W ciągu miesięcy sierpnia, września i października 1864 będzie eskontować te wylosowane obligacyje także c. k. uprzyw. austr. bank narodowy w Wiedniu.

Przy tej sposobności przypominają się także właścicielom niżej wymienionych w dniach 30. kwietnia i 31. października 1858, 1859, 1860, 1861 i 30. kwietnia 1863 wylosowanych, a dotąd do spłacenia nie podanych obligacyi indemnizacyjnych, jako to:

Na 50 zlr. m. k. z kuponami: Z roku 1858: nr. 404. 3624; z roku 1859: nr. 215; z roku 1860: nr. 361. 914. 2476. 3257. 3426. 3642. 3868. 4067; z roku 1861: nr. 33. 595. 2388. 3105. 3502. 4097. 4402. 4612; z roku 1862: nr. 192. 570. 767. 774. 1288. 1725. 2175. 2461. 3116. 3197. 3618. 3815. 4499. 4834; z roku 1864: nr. 163. 186. 593. 2148. 3153. 3739. 3944. 3977.

Na 100 zlr. m. k. z kuponami: Z roku 1858: nr. 979. 5875. 10.969. 12.519. 12.616. 16.269. 16.291; z roku 1859: nr. 1756. 3520. 3674. 5246. 5302. 7143. 12.577. 15.334. 15.434. 17.156; z r.

1860: nr. 864. 2145. 3211. 4891. 6164. 6177. 7239. 9811. 10.601. 11.590. 12.475. 12.518. 12.592. 12.650. 13.402. 14.808. 17.506; z roku 1861: nr. 321. 585. 5180. 7714. 8932. 9595. 12.855. 14.491. 15.935. 16.056. 16.586. 18.716. 18.723. 19.890. 20.391; z r. 1862: nr. 1476. 1658. 2910. 3027. 5479. 6625. 6932. 7091. 7854. 8064. 8692. 9433. 9529. 9538. 10.577. 10.624. 12.201. 12.591. 12.594. 12.700. 13.038. 13.197. 13.418. 15.389. 15.478. 16.496. 16.930. 17.863. 18.382. 20.156. 20.281. 20.855. 21.083. 21.740; z roku 1863: nr. 471. 533. 939. 2249. 2439. 3124. 3699. 3943. 5132. 6716. 8914. 9123. 9461. 9581. 9749. 10.879. 12.472. 12.602. 13.333. 14.965. 15.441. 15.632. 17.209. 17.739. 18.360. 18.504. 19.710. 20.290. 20.848. 21.256. 22.983. 23.683.

Na 500 zlr. m. k. z kuponami: Z roku 1861: nr. 2511. 2933. 5948; z roku 1862: nr. 1514. 3602. 4557. 6505 i 3826 z częściową kwotą 200 zlr.; z roku 1863: nr. 2057. 3773. 5903.

Na 1000 zlr. m. k. z kuponami: Z roku 1858: nr. 935. 2264. 3455. 6033; z roku 1859: nr. 2759. 4672; z roku 1860: nr. 3823. 5208. 6050. 12.011; z roku 1861: nr. 3137. 4457. 5199. 5621. 7090. 9495. 9713. 14.597. 15.552; z roku 1862: nr. 2025. 2839. 4536. 6172. 7641. 10.439. 12.812. 15.267. 20.568; z roku 1863: nr. 1532. 3845. 6213. 7250. 7337. 7718. 11.215. 11.460. 11.619. 14.657. 15.137. 19.384 i 12.378 z częściową kwotą 350 zlr. m. k.

Na 5000 zlr. m. k. z kuponami: Z r. 1861: nr. 247. 999. Z r. 1862: nr. 1162. Z r. 1863: nr. 651.

Na 10.000 zlr. m. k. z kuponami: Z r. 1863: nr. 958.

Nakoniec obligacyi lit. A. z roku 1858; nr. 1062 à 50 zlr., nr. 1459 à 50 zlr., nr. 2538 à 50 zlr.; z r. 1859; nr. 4028 à 100 zlr., z r. 1860: nr. 739 à 1000 zlr., nr. 2935 à 50 zlr., nr. 3774 à 50 zlr., nr. 3968 à 50 zlr., nr. 4324 à 500 zlr., z roku 1861: nr. 2269 à 50 zlr., nr. 2384 à 50 zlr., nr. 3660 à 230 zlr., nr. 4851 à 1300 zlr., nr. 5003 à 200 zlr.; z r. 1862: nr. 144 à 100zlr., nr. 716 à 150 zlr., nr. 1011 à 110 zlr., nr. 1779 à 3200 zlr., nr. 1909 à 50 zlr., nr. 2123 à 400 zlr., nr. 2297 à 2300 zlr., nr. 2392 à 100 zlr., nr. 2627 à 50 zlr., nr. 3036 à 50 zlr., nr. 3479 à 420 zlr., nr. 4340 à 1550 zlr., nr. 4760 à 50 zlr.; z r. 1863; nr. 212 à 200 zlr., nr. 1481 à 50 zlr., nr. 1612 à 2000 zlr., nr. 2130 à 2600 zlr., nr. 3659 à 230 zlr., nr. 3739 à 50 zlr., nr. 3802 à 50 zlr., nr. 3827 à 50 zlr., nr. 4042 à 700 zlr., nr. 4204 à 300 zlr., nr. 5661 à 200 zlr.

ze od dnia ich zapadnięcia, to jest od 1go listopada 1858, a względnie 1. maja i 1. listop. 1859, 1860, 1861, 1862 i 1863 ustało prawo ich uprzedzenia, i że jeśli mimo tego c. k. uprzyw. austr. bank narodowy spłacił kupony od tych obligacyi, lub w ogóle te kupony nie zostały podane razem z wylosowanymi obligacyjami, potrącone będą w swoim czasie wzięte już kwoty procentowe od kapitału.

Jako zatrącone podlegają inwigilacyi: obligacyje na 50 zlr.: nr. 1034 i 1718; na 100 zlr. nr. 10.000, 24.915; na 500 zlr., nr. 2956; na 1000 zlr. nr. 271. 4315. 6673. 7052. dalej 20 kupony od obligacyi: nr. 75 i 2764 na 50 zlr.: nr. 6069 i 7995 na 100 zlr., nakoniec nr. 13.217. 15.313. 16358 na 1000 zlr. nareszcie lit. A. obligacyi nr. 3531 na 10.200 zlr. i nr. 3532 na 50 zlr.

Do amortyzacyi sądowej podane zostały obligacyje: na 50 zlr. nr. 1047. 2141. 3231 i 1450 à 100 zlr., nr. 1359. 2544. 3261. 3832. 4466. 4467. 4741. 4763. 5811. 5999. 6000. 6001. 6002. 6502. 6900. 6902. 7062. 7063. 7629. 7691. 7763. 7823. 8021. 8072. 8073. 8074. 8700. 12.822. 12.823. 15.371. 15.372. 15.373. 15.374. 18.230. 20.141. 20.142; à 500 zlr., nr. 1049. 1084. 1085. 1347. 1395. 1878. 2092. 2669. 2885. 3081. 3101. 3742. 7005 à 1000 zlr., nr. 223. 262. 2975. 3202. 3209. 3454. 3455. 3829. 4682. 5769. 6426. 6684. 6713. 10.439. 11.040. 12.429. 16.409; nakoniec lit. A. nr. 659 à 6260 zlr., nr. 660 à 900 zlr., nr. 1732 à 3400 zlr., nr. 2361 à 800 zlr., nr. 2959 à 4000 zlr., nr. 3631 à 1900 zlr., nr. 4746 à 1000 zlr., nr. 4913 à 300 zlr., nr. 4914 à 50 zlr., nr. 4963 à 500 zlr., nr. 5275 à 50 zlr., nr. 5619 à 600 zlr.

Z c. k. galicyjskiego namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1864.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Według obwieszczenia c. k. ministerstwa finansów, ogólny stan papierowej monety zdawkowej będącej w obiegu, wynosił z końcem marca 1864 r. 6,179.164 zł.

Część nieurzędowa.

Lwów, 2. maja.

Najnowsze telegramy z teatru wojny przyniosły wiadomość o ważnym wypadku wojskowym, o ustąpieniu Duńczyków z Fryderyci. Nie znane są jeszcze powody, które skłoniły armię duńską

do opuszczenia tej twierdzy, którą do niedawna jeszcze uważano za niemniej trudną do zdobycia niż szaniec dyppelskie; być może jednak, że wpłynęły na to nie tylko powody wojskowe ale i dyplomatyczne. Na wszelki sposób odbywał się odwrót na okrętą bardzo spiesznie, jak świadczy o tem znaczna liczba pozostawionych dział, które dostały się w ręce wojska austriackiego. Trudno odgadnąć, jakie mogą być dalsze plany Duńczyków; ale kiedy równocześnie zapewniają inne doniesienia, że armia duńska nie myśli już o stawianiu wielkiego oporu w Jutlandyi, tedy możnaby wnosić, że rząd duński zamysła skoncentrować na nowo swoje siły zbrojne na wyspie Alsen, ażeby w razie przyjęcia na konferencji londyńskiej zawieszenia broni na podstawie wojskowego status quo udaremnić tym sposobem okupację całego Szleswiku.

Z województwa Krakowskiego dowiaduje się *Czas*, że z końcem zeszłego tygodnia opuścił Bosak to województwo, udając się za granicę, i że w Sandomirskim i Krakowskim rozpoczęły się już wybory wójtów po wsiach podług nowej ustawy.

Zaburzenia w Algeryi muszą być dość niebezpieczne, kiedy rząd francuski uznał za rzecz potrzebną wysłać tam posiłki wojskowe. Korespondent paryski *Jen. kor.* pisze o tem pod dniem 28. z. m. co następuje: Jak się dowiaduje z najpewniejszego źródła, jest już w drodze do Algierii 20.000 wojska posiłkowego. W ministerstwie wojny wahano się przez cały dzień, czy posłać 10- czy 20.000 ludzi, ale w końcu stanęło na dwudziestu. Być może, że ta wyprawa spowoduje nowe zmiany w pozycjach budżetu; bo chociażby ukaranie morderców pana Beaupretre dało się skutecznie bez wielkiego rozlewu krwi, będzie ono przecież wymagać na wszelki wypadek użycia znacznych sił zbrojnych. Co do Tunetu — powiada dalej ten sam korespondent — cieszą się wielce w tutejszych kołach rządowych zupełnym porozumieniem z Anglią, jak gdyby Lord Clarendon tylko dla tej, wówczas nieznaney mu jeszcze wcale sprawy przyjeżdżał do Paryża. Powstanie przeciw Bejowi miał wywołać traktat, który wbrew postanowieniom Islamu dozwalał Anglikom nabywać posiadłości gruntowe w Tunezji; i to jest wszystko prawie, co dotychczas wiedzą o tem w Paryżu. — Tymczasem donosi telegram z Tunetu z 25. z. m., że powstańcy obozują o jeden dzień drogi od Tunetu. Bej przyzwolił na redukcję podatków i zniesienie konstytucyi, ale wzbrania się usunąć ministerstwo. Spisek ludności utworzony dla rabunku został odkryty i przytłumiony. Kozłowie obcych mocarstw ochraniają swoich krajowców. Tunet spokojny, ale wojska chwieją się w wierności.

Dzień nowego zebrania się konferencji londyńskiej nie jest dotąd jeszcze oznaczony, jak to oświadczył urzędownie lord Grey, odpowiadając na interpelację D'Israelego na posiedzeniu izby niższej z 29go z. m. P. Horsman chciał się jeszcze dowiedzieć, co było powodem odroczenia konferencji, ale Grey nie chciał go wymienić. Równocześnie donoszą z Paryża *Jener. Kor.*, że raporta p. Latour d' Auvergne o konferencji mają być dość cierpkie, mianowicie niepodoba mu się ścisłe porozumienie między Austrią i Prusami, co zresztą zdziwić miało nie tylko samego pełnomocnika Francyi. Przepowiadają też, że na przyszłych posiedzeniach konferencji będzie Francya odgrywać mniejszą nieco rolę, a nawet półurzędowe dzienniki zaczynają znowu przybierać ów ton przyjaźny dla Danii, który narzuciły od czasu wiadomej depechy okólnej p. Drouin de Lhuys. Wszystko to jednakże nie zapowiada zdaniem rzeczonoego korespondenta nic groźnego.

Podług dekretu ogłoszonego w urzędowej gazecie *turyńskiej* z 28go z. m. nakazał rząd piemoncki zamknąć uniwersytety w Turynie i Pawii z powodu zaburzeń między studentami.

W Belgii nastąpiło przesilenie gabinetu. *Journal de Bruxelles* z 29go z. m. donosi, że Król wzywał do siebie p. Dechamps, gdyż utworzenie ministerstwa z prawicy nie powiodło się. Dymisya wszystkich ministrów została przyjęta, i ma być utworzone ministerstwo fachowe za obrębem parlamentu.

Przed zamknięciem ostatniego posiedzenia izby rumuńskiej przed Wielkanocą wydał Książę Kuza poselstwo do izby z oznajmieniem, że z powodu wotum nieufności podało się całe ministerstwo do dymisyi, ale on jej nieprzyjął. Z dniem drugim maja zwoła Książę izbę znowu na nadzwyczajną sesję i przedłoży jej nową ustawę wyborczą, która zapewni reprezentację wszystkim stanom. — Można jednak z pewnością przewidywać rozwiązanie izby, gdyż przyjęcie nowej ustawy wyborczej podlega wielkiej wątpliwości.

Z Aten dowiaduje się *Jen. kor.*, że ministerstwo Kanarisa upadło, a miejsce jego zajęło ministerstwo Balbiego, które ma podlegać głównie wpływowi angielskim.

Monarchia Austriacka.

Kraków, 27. kwietnia. (Nowe odkrycia.) Do *Jen. Kor.* piszą z Krakowa: „Jak dziecinnych środków używała często partya rewolucyjna do rozbudzania i utrzymywania agitacyi narodowej, świadczą niektóre odkrycia poczynione w ostatnich czasach. Mianowicie znaleziono u jednego z kapeluszników tutejszych, który zresztą we względnie politycznym wcale nie był podejrzany, trzy polowy herb rewolucyjny, drukowany złotem na podszewce kapeluszków męskich, u jednego z zegarmistrzów ten sam herb rytowany na złotych zegarkach kieszonkowych, a u pewnego cukiernika nawet wylany z cukru. Najszczególniejsza jednak przytem jest to, że oba dwa pierwsze wyroby pochodzą z fabryk wiedeńskich i berneńskich.

Jak słyhać, zakazała władza bezpieczeństwa sprzedaż tych artykułów.

Wiedeń, 30. kwietnia. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Najjaś. Pan przyjmował przedwczoraj między innymi austriackiego posta przy dworze berlińskim hrabiego Karolyi, który przybył dniami przed tem i miał zaraz konferencyę z hrabią Rechbergiem; tudzież biskupa Haas z Szatmaru i komitet, który urządził w sali reductowej bal maskowy na ranionych.

Arcyksiążę Karol Ludwik i małżonka jego przybyli tu z Pragi. — Dziś odbędzie się w parafialnym kościele w burgu załobne nabożeństwo za duszę s. p. księżny bawarskiej Augusty Luitpold. — Ich MM. Cesarz Maksymilian i Cesarzowa Charlotte ofiarowali przed odjazdem na rozszerzenie i reparacyę kościoła Mariahilf w Tryeście po 500 złr. w. a.

Fzm. hrabia Coronin przybył tu przedwczoraj z Pesztu. — Baron Wydenbrugg, pełnomocnik księcia Augustenburgskiego, dawał przedwczoraj obiad, na którym byli obecni między innymi obadwaj baronowie Gagern i baron Sommaruga. — Na wystawie na rzecz cierpiących niedostatek mieszkańców Węgier ofiarował przedwczoraj malarz historyczny Artur Grottger wraz z opłatą za wstęp obraz olejny, przedstawiający sienę z ostatnich wypadków w Polsce i pewien obecny bankier nabył zaraz ten obraz za 200 złr. w. a.

Jak się dowiaduje *Jen. Kor.*, raczył Najjaś. Pan przyzwolić na zapomnienie gr. prawost. wyznania i szkół w Siedmiogrodzie ogólną sumę 25.000 złr., z czego przeznaczono 4000 złr. na polepszenie dotacyi gr. prawostawnego biskupa: 2400 złr. na wyposażenie jeneralnego wykaryusza, którego mianowanie zastrzegł sobie Jego Mość Cesarz; 800 złr. na wyposażenie sekretarza biskupa; a 2300 złr. na wyposażenie biskupiej kancelaryi i kościoła katedralnego. Dalsze 3800 złr. przyzwolono na dotacyę czterech profesorów gr. prawost. fakultetu teologicznego, a 300 złr. na remuneracyę dla dyrektora tego zakładu; 5000 złr. na wsparcie dla 50 uczniów fakultetu teologicznego, a 2000 złr. na to, ażeby czterem uczniom duchownym ułatwić studia na uniwersytecie. (Tem najwyższem postanowieniem uwiadomiony został zaraz gr. prawost. biskup drogą telegraficzną.)

(Konferencya londyńska.) *Gazeta wieczorna wiedeńska* z dnia 29. kwietnia zamieściła artykuł następujący:

„Konferencya londyńska odroczona została aż do nadejścia instrukcyi dla pełnomocników mocarstw niemieckich względem propozycyi wstrzymania kroków wojennych; nie masz więc dziś ważniejszej wiadomości. *Gazeta kolońska* zamieściła cały szereg dokumentów, skreślających stanowisko mocarstw sprzymierzonych w kwestyi duńskiej. Do powszechniej angshungelskiej gawaty pieczą, iż gabinet wiedeński ostatecznie sformułował instrukcyę dla posta swojego. Według podają teje gazety jeden ustęp instrukcyi opiewać ma, iż Austrya nie dozwoli ażeby punkt prawny w kwestyi sukcesyi zupełnie przemilczany jakiegokolwiek politycznej kombinacyi poświęcony został. Półurzędowy korespondent berliński dziennika tego twierdzi, iż dwa wielkie mocarstwa nie przyjęły za podstawę umów z roku 1851 i 1852, ani też nie oświadczyły się za całością Danii, jak Anglia sobie życzyła. Zgodziły się jednak na to, ażeby głos Księstwa wysłuchany był, nie uważając jednak życzeń ich jako jedyne go źródła decyzyi.

Na przygotowane posiedzeniu konferencyi z dnia 24. kwietnia dano miejsce związkowi niemieckiemu pod literą G (Confédération germanique). Związek przeto stoi na piątym miejscu w porządku alfabetycznym: „Angleterre, Autriche, Danemarck, France, Confederation germanique, Prusse, Russie, Suède. Rzecz ta ma pewne znaczenie jako prejudycat dyplomatyczny, związek bowiem niemiecki pierwszy raz występuje w negocyacych europejskich.

Anglia.

Londyn, 26. kwietnia. („Morning Post“ o konferencyi.) *Morning Post* pisze co następuje:

„Konferencya mianowana jednomyślnie prezesem swym lorda Russella, a sekretarzem p. Williama Stuart.“

„Musimy przypomnieć czytelnikom naszym, iż deliberacye konferencyi trzymane będą w tajemnicy; pomimo tego zadni ważniejsza decyzya utaić się nie zdoła. Dotąd nie zdaje się, ażeby zapadła jaka decyzya dość ważna dla udzielenia jej publiczności.“

„Konferencya każda jest z natury rzeczy machiną wolno działającą. Sądźmy, iż obecna konferencya odbywać będzie dwa posiedzenia na tydzień, co jest dostatecznem do odnoszenia się do rządów właściwych i odbrania instrukcyi, jak zwykle czynią dyplomaci.“

„Wkrótce z pewnością się dowiemy, czy konferencya doprowadzi do zawieszenia broni, lub do jakiego praktycznego postanowienia.“

Francya.

Paryż, 26. kwietnia. (Różne wiadomości.) Wczoraj odbyły się zaślubiny młodego Emila Pererry z panną Chevalier, córką deputowanego Augusta, a siostrzenicą senatora Michała Chevalier. Uroczystość cała ograniczała się na akcie cywilnym, poczem był poranek muzyczny u oblubieńca. Podczas gdy żydowskie elewy konserwatorium paryżkiego śpiewali w sali chóry z różnych oper, banda muzyczna gwardyi paryżkiej grała w ogrodzie. Na dziwnem

tem weselu znajdowało się wiele znakomitości paryżkich, między niemi książę Morny, lord Cowley, książę Persigny, prefekt departamentu Sekwany, p. Hausmann, prefekt policyi, p. Boitelle i większa część senatorów i deputowanych. — W pierwszych dniach miesiąca maja odbędzie się w salach ambasady austriackiej wielki bazar na cel dobroczynny, a mianowicie na rzecz założyciela mającego szpitala dla ubogich Niemców. Książna Metternich i baronowa Seebach prezydować będą w komitecie złożonym z hrabiny Béhague, hrabiny Benkendorf, pani Bornemann, lady Cowley, pań Egli, Clissen, Franchetti, margrabiny Gallifet, księżnej Gerace, pani Girardin, hrabiny Hatzfeld, pań Ingelbach, Javale, Kann, baronowej Katters, hrabiny Löwenthal, Otterburg, Pereira, hrabiny Poeze, hrabiny Pourtales, Reinwald, baronowej Rothschild, Rauch, Schickler, baronowej Wachter i baronowej Wendtland. — Dr. Witelshoefer, redaktor Gazety medycznej wiedeńskiej, jest od kilku dni w Paryżu, w celu studyi medyczno-socyalnych. Nie może się nachwalić uprzedniego postępowania władz i przełożonych zakładów publicznych.

Paryż. 28. kwietnia. (*Doniesienia z Tunisu i z Algierji.* — *Różne wiadomości.*) Odebrano wiadomość, iż bej tunetański trzyma się jeszcze w Tunisu z dostatecznymi siłami dla zgniecenia powstania. Statki wojenne francuskie, angielskie i włoskie wysadziły wojska na ląd dla obrony Europejczyków, gdyby tego okazała się potrzeba.

Kuryer algierski donosi z Bony pod datem 23. kwietnia, iż powstały pokolenia Tunisu otaczające, odmawiając płacenia haracz, lecz miasto samo jest spokojne.

Monitor algierski donosi urzędownie, iż w Algierji powstały pokolenia Haminów i Uledów, zamieszkujące obwody Thiarret i Bagahr. Szwadron Spahisów napadnięty został zdradziecko w Uled i odparty z Tagwinu. Cztery kolumny francuskie są w pochodzie w tym kierunku. *Monitor algierski* dodaje, iż powstanie wkrótce stłumione będzie, i nie zdaje się, ażeby rozruchy, które w Tunisu wybuchły, pogorszyć miały położenie rzeczy w Algierji.

Z Francji wysłają 10.000 świeżego wojska do Algierji.

Do *Jener. Kor. austr.* piszą z Paryża, iż kiedy obecny gabinet angielski sądzi, iż jedność Włoch od Alp aż do ciasnyiny mesyńskiej jest możliwa, i że Włochy tak zjednoczone byłyby skuteczną tamą dla polityki francuskiej we Włoszech, we Francji przeciwnie dobrze o tem wiedzą, iż jedność Włoch jest niemożliwa, że jednak politycy nie tyle nie dogadza, ile właśnie marzenie o jedności Włoch. Żeby zaś Włochy ostatecznie tak zorganizować, jak tego interes Francji wymaga, trzeba było wszystko zniszczyć we Włoszech, a to nie można najlepiej uskutecznić przez one jedność Włoch, która Anglię popiera. Na Garibaldegó weale się tak nie gniewają we Francji, jakby się zdawało. Sadza o nim, iż może być użyteczny, byle go użyć umiano. Dla Francji zeszedł on zupełnie ze sceny nie dlatego, ażeby do domu poszedł, lecz ażeby czekał za kulisami na wywołanie. Miejsce jego zajął teraz Bej tunetański. Tunisu jest częścią kwestyi wschodniej, i łączy Algierję z Egiptem, gdzie kopią kanał suezki dla znalezienia bezpośredniej drogi do Indji wschodnich.

Dania.

(*Depesze telegr.*) Depesza telegraficzna z Hamburga z 28. kwietnia donosi: Z Kopenhagi pod d. 26. wieczór piszą: Nieprzyjaciel posuwa prace nadbrzeżne i prace na wyżynie Dyppel. Przybył tu parlamentarz pruski.

Według gazet jutlandzkich nieprzyjaciel wtargnął w znacznej sile z Silkenbergu do Viborgu; słychać że Horsens jest znowu opuszczony. Aarhus nie był jeszcze obsadzony d. 25.

Flyveposten z d. 27. donosi:

Obiega pogłoska, że Król Szwedzki nadesłał d. 25. Królowi duńskiemu propozycję utworzenia związku skandynawskiego, i załatwienia sporu z Niemcami przez podział Szleswiku.

Gazeta wiedeńska podaje następujące depesze telegraficzne: **Fryderycy**, 29. kwietnia o godz. 1/2 po południu: Nieprzyjaciel opuścił Fryderycę z największym pospiechem, zostawiając tam wiele dział. Brygady Tomas i Nostitz zaczynają obsadzać twierdę. *Gablens, fml.*

Fryderycy, 29. kwietnia godz. 6. wieczorem. Liczba dział zostawionych nam przez nieprzyjaciela wynosi 197 sztuk; oprócz tego w naszych rękach zostało wiele materiału wojennego. Załoga według zeznania mieszkańców miała przepłynąć do Fionii. *Gablens, fml.*

Królestwo Polskie.

Warszawa, 27. kwietnia. (*Komisje do spraw włościańskich.* — *Powrót deputacji włościańskiej.* — *Wiadomości z prowincji.*) *Dzien. Powssz.* donosi:

Na zasadzie najwyższych ukazów z dnia 19. lutego (2. marca) r. b., komitet zarządzający w Królestwie Polskiem, po rozpoczęciu swych działań w dniu 14. (26.) marca polecił naczelnikom wojennym powiatowym przystąpić do wyborów w gminach i otworzenia zarządów gminnych i wiejskich na zasadzie praw wydanych w tej mierze. — Postanowienie o tem, łącznie z szczegółowemi instrukcjami, wydanemi dla władz wojenno-policyjnych, zatwierdzone zostało dnia 19. (31.) marca, — i według otrzymanych raportów już przystąpiono na gruncie do wykonania rzeczonych wyborów i organizowania nowych w gminach zarządów. — Teraz w wykonaniu

art. 2., 11. i 16. najwyższego ukazu z dnia 19. lutego (2. marca) wskazującego sposób wprowadzenia nowych przepisów, komitet zarządzający postanowieniem z dnia 26. marca (7. kwietnia) i 4. (16.) kwietnia utworzył czternaście miejscowych komisji do spraw włościańskich, mianowicie w Warszawie, Włocławku, Kaliszu, Piotrkowie, Lublinie, Siedlcach, Białej, Krasnostawie, Radomiu, Kielcach, Olkszu, Płocku, Ostrołęce i w Augustowie.

Wzmiankowane komisje, jednocześnie wysyłają się do miejsc swego przeznaczenia, i po zniesieniu się z głównymi naczelnikami wojennymi, winny objechać powierzone im oddziały. Objazd każdego oddziału, jak niemniej wszelkie czynności i rozporządzenia komisji dokonywać się będą kolegialnie przy składzie wszystkich obecnych członków, z których każdemu pozostawia się prawo, jedynie dla przyspieszenia interesu, zebrać na gruncie z polecenia komisji niezbędne wiadomości i informacje. W skutek tego wkładają się obecnie na komisje takie obowiązki, które są wymienione w najwyższych ukazach 19. lutego (2. marca), a które z biegu sprawy wymagają natychmiastowego na gruncie wykonania. Do główniejszych w obecnym czasie należą:

1. Wyłomaczenie włościanom w razie potrzeby najwyższych ukazów i uprzedzenie fałszywego i opaczego ich rozumienia (art. 17. ukazu punkt g).

2. Pomoc wojenno-policyjnemu zarządowi w dokonaniu gminnych i wiejskich wyborów, co do nowych urzędów w gminach, oraz w dozorowaniu za czynnościami wójtów gmin i wiejskich sołtysów — art. 17. punkt b).

3. Zbadanie, a w danych razach nawet roztrząsanie i decydowanie skarg, prośb i sporów, dotyczących urzędzenia gruntów włościan i w ogólności co do wykonania najwyższych ukazów 19go lutego (2. marca) 1864 r. (art. 17. punkta c, d i e).

4. Oddanie na zasadzie ustanowionych przepisów opróżnionych włościańskich gruntów, czyli pastek, (art. 27. punkt f).

5. Zebranie miejscowych wiadomości i uwag koniecznych dla komitetu zarządzającego, w celu powierzonego mu rozwinięcia niektórych artykułów najwyższych ukazów, (art. 5. i 17. punkt j).

Co do dalszych rozporządzeń i w ogólności szczegółów obecnego interesu dotyczących, mających być podanemi do publicznej wiadomości, takowe w właściwym czasie ogłoszone będą w *Dzien. Powssz.*

W tym samym dzienniku czytamy: Onegdaj powróciła z St. Petersburga deputacja włościan dwóch gubernii, Warszawskiej i Radomskiej, która miała szczęście przedstawiać się Najjaśn. Panu i wynurzyć u stóp monarszego tronu uczucia miłości, przywiązania i wdzięczności za ojcowską troskliwość najmiłościwszego Monarchy w urzędzeniu na wieczne czasy losu całego stanu włościańskiego w Królestwie. O tem donieśliśmy wczoraj naszym czytelnikom.

Deputacje tę jw. hr. Namiestnik Królestwa raczył przyjmować wczoraj w zamku królewskim w sali kolumnowej w obecności wyższych osób wojskowych i cywilnych. Poruczył przytem generał-lejtnantowi Gezewiczowi oświadczyć deputatom włościańskim w języku polskim następujące wyrazy:

„W ciągu waszej podróży mieliście sposobność widzieć wielkie cesarstwo i przekonać się o potędze Monarchy, który przytłumił bezrozładny bunt.

Mieliście sposobność usłyszeć z ust samego Najjaśn. Pana, waszego ojca i dobroczyńcy, jak was kocha i jak pragnie waszego szczęścia. Mogliście widzieć, jak was także kochają wszystkie stany narodu ruskiego, i jak pragną żyć z wami w szczerzej zgodzie. Powtórzyście wszędzie i dokładnie wszystko, coście widzieli i słyszeli, nie zapominając, że aby wszystkie złane na was szczerobliwosci monarsze ostatecznie mogły być wprowadzone w wykonanie, koniecznem jest przede wszystkim przywrócenie pokoju i porządku w kraju. Gdyby gdziekolwiek ukazali się ludzie pragnący zakłócić waszą spokojność, obowiązani jesteście dla własnego waszego pożytku zawiadamiać o tem władzę i zatrzymywać ich skoro tylko można.

Teraz idźcie spożywać przysposobiony dla was obiad. Życzę wam dobrego apetytu i pomyślnej podróży.“

Wyrazy Namiestnika przerywane były potwierdzającemi okrzykami i ukłonami. W chwili oddalania się Namiestnika, wielu z deputatów wysunawszy się naprzód, według starodawnego zwyczaju polskiego, skłaniało mu się do kolan. Jutro wszyscy rozjadą się do domów.

Nakoniec podaje *Dzien. Pow.* następujące wiadomości z prowincji:

Ostatnie dwie znaczniejsze potyczki miały miejsce, jedna 5. (17.) pod wsią Jaroszkami w powiecie Radomskim, a druga 7. (19.) w lesie Rakowiekim w powiecie Opatowskim; w pierwszej podporucznik Kirjenko rozbił bandę Malinowskiego, który sam zdołał uciec, a w lesie Radkowiekim major Bergman zniósł bandę Szemjota, który tutaj zginął z czterema swymi oficerami, pomiędzy którymi było dwóch Francuzów; w obydwóch potyczkach ujęto jeńców, a reszta legła na placu lub w niewielkiej liczbie ratowała się ucieczką; z naszej strony jeden śmiertelnie raniony.

W gubernii Lubelskiej tylko w Siedleckim oddziale wojennym włącza się drobne bandy zaudarmów wieszających, lecz nie dają im pokoju nasi partyzanci, a nawet i włościanie, którzy już są gotowi pomagać naszym wojskom.

Obywatele nawet, mimo woli, odstrychnęli się od buntu, za to też tak im jak i włościanom dokuczają bandyci. W nierównie

korzystniejszym stanie znajduje się oddział Lubelski, a szczególnie jego powiaty południowe, Zamojski i Hrubieszowski. Tam nietylko włościanie ale i obywatele mniej więcej objawiają swe uczucia przychylności. Na spokojność, naturalnie oddziaływa i ta jeszcze okoliczność, że z Galicyi, znajdującej się w stanie oblężenia, żadnej pomocy mogącej poddmuchiwać powstanie oczekiwać nie można.

W gubernii Płockiej po wdarciu się z Prus bandytów do powiatu Lipnowskiego i Mławskiego, którzy 17. (29.) i 19. (31.) marca rozbici zostali, spokojność na dobre się utrwaliła. Niefortunne to wdarcie się przyjęli mieszkańcy jako napad wrogów, bo oprócz szkód i bezużytecznych ofiar nie więcej im przynieść nie mogło. Włościanie zaś jeszcze więcej się ośmielili i zaczęli troskliwiej pomagać wojsku w chwytaniu bandytów i wólczów, jako też w wynajdywaniu ukrytej broni; dowiedli tego włościanie we wsiach Piegłowie, Głusku, Niedziałkach, Smolanie, Budach i innych. Z liczby pruskich zuzięglerów którzy pojedynczo wdarli się do powiatu Przasnyskiego, ujęty był niejaki Stryjewski, który przy zaarrestowaniu go zastrzelił się z rewolweru; ze znalezionych przy nim papierów przekonano się, że rzeczywiście jego nazwisko Wiśniewski. Miał on rozkaz od jakiegoś Topora organizować bandę, lecz skutkiem braku pieniędzy nie mógł tego przeprowadzić do skutku.

Rosya.

Petersburg, 20. kwietnia. (*Ukaz cesarski do ministra finansów.*) Dla zasilenia skarbu cesarstwa, w szczególności co do pokrycia wydatków za granicą, spowodowanych nadzwyczajnymi okolicznościami roku zeszłego, uznając potrzebę, stosownie do przedstawienia waszego, zaciągnąć, za pośrednictwem bankierów Hope et Com. w Amsterdamie, i braci Baring et Com. w Londynie, pożyczkę zewnętrzną w sumie siedmdziesiąt milionów ośmiokroć stotyści złotych niderlandzkich, czyli sześć milionów funtów szterlingów, pod warunkami, w zasadach przez Nas zatwierdzonemi, polecamy wydanie następujących rozporządzeń:

1. Pożyczka ta zapisana być ma do księgi długu krajowego pod nazwą pożyczki angielsko-holenderskiej.

2. Z komisji umorzenia długu krajowego mają być wydane w tej pożyczce bilety na okaziciela, każdy na tysiąc złotych niderlandzkich, lub na sto funtów szterlingów, podług żądania interesanta.

3. Od tych biletów opłacany będzie roczny procent pięć od sta, począwszy od 20. marca (1. kwietnia) 1864 r. Do każdego biletu dołączone być mają dwadzieścia kuponów, licząc pierwszy kupon od 19. września (1. października) 1864 r., dla pobierania po złożeniu takowych w Amsterdamie u bankierów Hope et Com., a w Londynie u Braci Baring et Com. procentów za każde upłynione półrocze, w terminach 20. marca (1. kwietnia) i 19. września (1. października) a mianowicie:

Za kupony od biletów na 1000 złotych, po 25 złotych w Amsterdamie, a po 2 f. st. 2 szyl. 6 pens. w Londynie.

Za kupony od biletów na 100 f. st. po 2 funt. ster. 10 szyl. w Londynie, lub 29 złot. 50 cent. w Amsterdamie.

4. Na umorzenie tej pożyczki przez losowanie, począwszy od 20. marca (1. kwietnia) 1866 r., przeznacza się oddzielny fundusz, który tworzyć się ma corocznie z 1% od nominalnego kapitału i stopniowo zwiększać się będzie procentami od biletów wycofanych przez losowanie. Fundusz ten użyty zostanie na spłacenie biletów wylosowanych, tak, że do każdego z tych biletów wypłacony będzie, podług życzenia okaziciela, wymieniony w nim kapitał w złotych niderlandzkich u bankierów Hope et Com. w Amsterdamie, lub w funtach szt. u bankierów braci Baring et Com. w Londynie.

Na biletach 1000 złotych niderlandzkich ma być zaznaczono, że wypłata kapitału uiszczoną będzie także w ilości 84 funt. szt. 15 szyl., a na biletach 100 funt. szt. że bilety te będą spłacane także po 1180 złotych niderlandzkich.

5. Po upływie pierwszych lat dziesięć, do biletów, które pozostaną w obiegu, wydane będą nowe kupony za okazaniem talonu.

Na oryginalne własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

Alexander.

Petersburg, d. 3. kwietnia 1864 r.

(*Deputacya włościan polskich.*) Dnia 7. (19.) kwietnia, o godzinie 1szej z południa, deputacya włościan Królestwa Polskiego miała szczęście przedstawić się Najjaśniejszemu Panu w pałacu zimowym.

Przy wejściu Najjaśniejszego Pana do sali, włościanie i znajdujący się z nimi koloniści Niemcy (ostatni w liczbie 5 osób) padli na kolana, i podług zwyczaju właściwego wszystkim plemionom sławiańskim, podali Jego Cesarskiej Mości chleb i sól. Przeszedłszy szeregi ich i zadawszy niektórym z włościan łaskawe pytania, Najjaśniejszy Pan następnie przywołać raczył ich ku sobie, i otoczony nimi, polecił pełniącemu obowiązki ministra sekretarza stanu Królestwa Polskiego Platonowowi wyrazić im po polsku podziękowanie za wierność, okazaną prawemu rządowi, z oświadczeniem, że idąc za popędem własnego życzenia i spełniając wolę wiekopomnej pamięci Rodzica swego, nadał im teraz ważne prawa i spodziewa się, że oni na zawsze pozostaną Mu wierni, że będą ulegli władzom, przez Nigo ustanowionym, i ściśle wykonywać będą swe obowiązki wedle zatwierdzonych przez Jego Cesarską Mość postanowień, że poleca deputacyi oznajmić to włościanom tych miejscowości, które ją przysłały. Wyrazy te przerywane były ze wszech stron okrzykami włościan: „Będziemy wierni, nie będziemy oszczędzać ani ży-

cia ani mienia naszego. będziemy ulegli. będziemy ściśle wykonywać obowiązki nasze, nie zapomniemy nigdy wielkich dobrodziejstw Najjaśniejszego Cesarza i Króla Polskiego.“ W uafiesieniu uczucia, włościanie, w imieniu całej ludności wiejskiej królestwa, wynurzyli nieograniczona ogólna wdzięczność Najjaśniejszemu Panu. „My i dzieci nasze, i potomki nasze, powiedział jeden z nich, zostaniemy na wieki wierni Tobie i wdzięczni, a gdyby kto ośmielił się pomawiać nas o zdradę, nie wierz temu.“

Wysłuchawszy łaskawie szczerze i nieudane wyrazy uczuć włościan, Najjaśniejszy Pan zaprosił do wejścia w ich koło Cesarzową Jej Mość i dostojnych dzieci swoich. Zachęceni tym łaskawym względem deputowani śmiało zbliżyli się do Jej Cesarskiej Mości i podług narodowego zwyczaju swego, dotykając rękoma poły Jej sukni, ze łzami w oczach wynurzali swa wdzięczność i przywiązanie. Głośne okrzyki radości i wdzięczności nieustawały aż do chwili, gdy Ich Cesarskie Moście raczyły się oddalić do swych apartamentów.

Po tej prezentacji, deputowanym dozwolono obejrzeć pałac cesarski. Wspaniałość, wytworność ozdób i kosztowne dzieła sztuki na każdym kroku wzbudzały podziwienie deputowanych włościan; ale najwięcej, zdaje się, zadziwiła ich galerya Piotra, w której mieszczą się własnoręczne wyroby Piotra Wielkiego. Każdy przedmiot rozpatrywali oni z największą uwagą i podziwieniem, że Wielki Monarcha miał czas na te prace.

Z pałacu zaprowadzeni oni byli do muzeum gospodarstwa wiejskiego, gdzie z szczególną uwagą obejrzeli rozmaite narzędzia i maszyny gospodarcze.

Pamiętny dla nich dzień zakończył się widowiskiem akrobacyjnym i magicznem przy odgłosie chóru spiewaków ruskich, które wyprawił własnym kosztem dla nich i dla przybyłych z okolicznych wsi sołtysów właściciel hotelu „Moskwa“, kupiec Wasiljew. Zabawa ta trwała do północy i bardzo zadowolniła gości.

(*Przyjazd W. księcia Konstantego.*) Kuryer Wileński pisze: W nocy z 7. na 8. kwietnia, raczył przejeżdżać przez Wilno, Jego cesarska Wysokość Wielki książę Konstanty Mikołajewicz, powracając z zagranicy do Petersburga. Wszystkie budowle stacyi kolei żelaznej były uiluminowane; główny naczelnik kraju ze wszystkimi władzami wojskowemi i cywilnemi, oczekiwali w dworcu na przybycie Jego Cesarskiej Wysokości. Ale z powodu słabości, Wielki książę nie wychodził z wagonu, gdzie i raczył przyjmować głównego naczelnika kraju. Po półgodziennym wypoczynku, Jego Cesarska Wysokość wyruszył w dalszą drogę.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 23. kwietnia. (*Stosunek ministerstwa z izbą. — Poczta.*) Pomiedzy ministerstwem Cogalnizana a izbą zerwanie zdaje się być nieuniknione, i jedna strona musi wkrótce ustąpić z widowni politycznej. Wczoraj spodziewano się upadku ministerstwa przy obradach nad ustawą o emancypacji włościan, ale prezydent ministrów starał się odwrócić burzę, usiłując przedłożyć nowy projekt, a mianowicie projekt przyzwolenia kredytu w sumie 8,180,427 piastrów na założenie obozu nad Seretem. Deputowany Kostaki odpowiedział ministrowi, że przedewszystkiem powinna być zatwierdzona ustawa włościańska jako najważniejsza dla ludności kraju; ale minister utrzymywał, że założenie obozu jest potrzebne dla zabezpieczenia kraju od grożącego mu nieprzyjaciela, i z przyjęcia wniosku robi kwestyę gabinetową, zostawiając księciu wybór między izbą a ministerstwem. Prawdopodobnie ministeryum przewidziało zerwanie z izbą przy obradach nad ustawą włościańską, i usiłowało uprzedzić to zerwanie, spodziewając się rozwiązać izbę przy projekcie innej ustawy, z zachowaniem dla siebie współczucia ludności. Ale izba nie przychyliła się do życzeń prezydenta ministrów, a gdy deputowany Kostaki oświadczył, że nieprzyjaciel wewnętrzny, reprezentowany przez niezatwierdzoną ustawę włościańską, jest o wiele niebezpieczniejszy jak zewnętrzny, orzekła 69 głosami przeciw 19, że najprzód powinna być zatwierdzona ustawa włościańska, tak niezbędną dla kraju, że niezatwierdzenie jej, w razie gdyby izba była rozwiązana przy innej podrzędnej kwestyi, narzątałoby kraj na największe niebezpieczeństwo. Od początku tego miesiąca statki parowe krążą po Dunaju, i przywożą nawet pocztę, a tak dwa razy w tygodniu przychodzą tu z północy gazety naraz z trzech dni. Wszystkie tutejsze dzienniki są z tego powodu wielce oburzone, i uzalają się szczególnie na pocztę austriacką, chociaż przez statki parowe otrzymują z trzech numerów każdego dziennika dwa, pierwszej jakby to mogło być pocztą lądową, a żaden numer nie przychodzi później jak dawniej.

Depesza z Bukaresztu z 28. kwietnia donosi, że na ostatniem posiedzeniu izby zarzucono ministerstwu, że nie trzyma się programu, i na wniosek Bratiana dano mu wotum nieufności większością 63 głosów przeciw 36. Ministeryum podało się do dymisji, której jednak książę Couza nie przyjął.

Izba z powodu świąt wielkanocnych odroczone została na dni 14.

Belgrad, 23. kwietnia. (*Wiadomości bieżące.*) Od dawna toczący się u nas proces o sprzyświenie został nareszcie ukończony, i wyrok miał już zostać wydany. Treść jego nie jest jeszcze wiadoma, i czekać należy, aż cała ta sprawa będzie przedłożona zwołać się mającej skupczynie. Organizacya armii postępuje z wszelką możliwą energią; dziennik urzędowy *Serbske Novine* w numerze z dn. 19. zawiera nową ustawę względem organizacyi

armii. Wielkie przeglądy wojska, którym nawet książę jest obecny, są na porządku dziennym; wczoraj odbył się drugi taki przegląd, na którym książę znajdował się konno od początku do końca. W Visnjicy poniżej Belgradu zabity został przed niejakim czasem oficer turecki w sprzeczce, której powód dotychczas nie jest wiadomy. Mniemano w ówczas, że sprawa da się bez trudności załatwić, ponieważ oficer był chory na umyśle, ale teraz wójt Visnjicy został wzięty pod śledztwo, i słysząc, że gubernator twierdzy w Belgradzie, do którego załogi należał zabity, domaga się zadośćuczynienia.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Przemysł. 20. kwietnia. W pierwszej połowie b. m. były na targach tutejszych następujące ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów.

Miec	Miejsce targu:											
	Przemysł		Jaworów		Mościska		Sąd. Wisznia		Niżankowice		Steniawa	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Miec pszenicy	2	74	3		2	72	2	35	2	40	3	60
" żyta	1	49	1	40	1	50	1	32	1	45	2	15
" jęczmienia	1	40	1	20	1	30	1	12	1	40	2	15
" owsa	1	25	1	10	1	21	1	8	1	20	2	38
" hreczki	1	85	1	40			1	25			2	15
" kukurudzy												
" ziemniaków		52		40		40		35				50
Łętar siana	1	85	1	10	1	20	1		1	40	1	65
" wehny												
" nasienia koniecu												
Sąg drzewa twardego	7		7		8		6	50	7	60	6	77
" " miękkiego	5	20	5		5		4	50	6	20	5	20
Funt mięsa wołowego		16		11		10		11		10		12
Mas okowity		50		70		40		54		95		70

(Port Odeski.) Według wiadomości otrzymanych z Rosji południowej, port odeski jest przepełniony okrętami zagranicznymi, po największej części greckimi. W skutek tego, ceny za wynajęcie okrętów do Liworna, Genuy i Marsylii znacznie spadły, i to pozwoliło zawrzeć liczne umowy na przewóz ładunków do portów włoskich i południowej Francji. Nie spełnia w tygodniu 50 000 hektarów ziarna miękkiego i twardego zostało zakupionych, po wyższej cenie od poprzednio praktykowanych. O jęczmień skwapliwie się dopytywano.

Kronika.

(Transport powstańców.) D. 28. z. m. pociągami wieczornym wywieziono ze Lwowa 31 powstańców, a mianowicie 13 przeznaczonych do internowania w Königgratzu, 11 do wydalenia za granice państwa, innych do odesłania na miejsce urodzenia.

— Czytamy w „Wiek”: Słuchacz medycyny na tutejszym uniwersytecie T... wczoraj wieczór w łazienkach poprzecinał sobie żyły pulsowe, a następnie poderznął sobie gardło skalpelem. Gdy się dożyło do łazienki, nie było już ratunku. Przyczyna samobójstwa tem trudniejsza do odgadnięcia, że nie mogły być powodem do niej stosunki majątkowe, a nieboszezyk posiadał w ogóle miłość kolegów i dobrze był widziany od profesorów. O ile nam wiadomo, miał on zostawić dwa listy: jeden do kolegi swojego, drugi do gospođyń domu, w którym mieszkał. Może więc listy te wyświecą zagadkę. — Obywatel tutejszy, właściciel księgarni p. Józef Czech, przechodząc dziś przed południem rynkiem około kamienicy, gdzie apteka „pod Białym Orłem“ uderzony został w głowę cegłą, która spadła z grzymsu czy z dachu, tak, że obłany krwią upadł bez zmysłów. Dowiadujemy się wprawdzie, że szczęście obrażenia to jest tego rodzaju, że p. Czechowi nie zagraża żadne niebezpieczeństwo, zawsze jednak podobne przypadki dość często u nas przytrafiają się, zwłaszcza na wiosnę, kiedy mury w ciągu zimy mrozami rozsadzane topnieją, powinnyby zwrócić na siebie uwagę władzy czuwającej nad porządkiem i bezpieczeństwem w mieście, i skłonić ją do przedsięwzięcia stosownych ku zapobieżeniu podobnym wypadkom środków.

(Zabezpieczenie od trybów machin.) Pisma nasze bardzo często donoszą o nieszczęśliwych wypadkach śmierci lub kalectwa, skutkiem zaplątania się ubrania, jakiego członka w tryby maszyn. Zdarza się to bardzo często i u nas w większych mechanizmach. Dla zabezpieczenia od tych nieszczęść, p. Dutuit wynalazł przyrząd odpowiedni. Przyrząd ten stanowi łożo trybowe przewodowe, osadzone na ruchomej osi, utrzymywanej w właściwym stanowisku, tak, aby wchodząca w tryby dwóch kół, przez przywieszony ciężarek. Przyrząd ten tak obrachowany, iż każdy większy opór niż zwykły niszczy równowagę ciężarka, który podnosi osi i koło na niej umieszczone, wydobywa jego tryby z trybów dwóch kół sąsiednich, w skutku czego ruch maszyny natychmiast ustaje. Dostanie się między tryby odzieży lub palca od ręki jest dostatecznym do zatrzymania maszyny, zanim ważniejsze uszkodzenie nastąpi. Warto aby na to urządzenie fabrykanci nasi zwrócili uwagę.

(Uroczystość Shakespeare'a w Moskwie.) „Gazeta Moskiewska“ podaje pomiędzy innymi, następujące wiadomości o tej uroczystości odbytej w dniu 10.

(22.) b. m.: „Uniwersytet Moskiewski uroczystie obchodził dzień trzechsetnej rocznicy urodzin Shakespeare'a przez publiczne posiedzenie, poświęcone pamięci poety całego świata. Popisowa sala uniwersytetu, zapelniona była niezliczonymi gośćmi, a o samej 1ej godzinie, rektor p. Barszew, zagaill posiedzenie krótką mową, w której wskazał cel zebrania i znaczenie uroczystości dla całego świata, w której nie mógł nie odezwać się najstarszy z naszych uniwersytetów. Potem nastąpiły inne mowy... O godzinie 4ej, w ogromnej sali resursy Niemieckiej wydany był obiad z powodu rocznicy Shakespeare'a przez członków tejże resursy, którzy zaprosili wiele szanownych i znanych osób w Moskwie... Zwolennicy sztuki dramatycznej, tworzący oddzielne kółko istniejące od 25. listopada 1861 r., zebrałi się tegoż dnia wieczorem w sali hrabiny Morokowej, dla uczczenia trzechsetnej rocznicy urodzin Shakespeare'a. Zamierzano przedstawić kilka scen z jego utworów, a mianowicie z jego: Uśmieżenia Gderliwej. Przedstawienie w ogóle udało się jak najlepiej... Towarzystwo zwolenników ruskiej literatury, zamierza odbyć dnia 12. (24.) b. m. posiedzenie publiczne, na którym jak słysząc, będzie także miana mowa o Shakespeare'ze.“

(Biblioteka Raczyńskich) w Poznaniu założoną została w 1828 roku i otwartą w następnym roku. Posiada ona przeszło 30.000 tal. kapitału, a oprócz tego około 400 tal. rocznie komornego z najmu lokalów w gmachu należącym do biblioteki. Na kupno książek można wydawać corocznie 600 do 800 tal., a w razie podwyższenia komornego, więcej. Ogół wydatków wynosi rocznie około 2000 tal. Przy bibliotece znajduje się bibliotekarz, pobierający 400 tal. rocznie, oraz kustosz i szwajcar. Dział liczy biblioteka 15.000 w 30.000 tom., rękopismów zaś około 200. Corocznie nabywa się od 200 do 300 nowych dzieł, stosownie do ich ceny. Wszystkich w wielkiem księstwie Poznańskiem wydawanych dzieł ma być składaniem w bibliotece po jednym egzemplarzu obowiązkowym. Kuratorium biblioteki składało się, do chwili zgonu hrabiego Rogiera Raczyńskiego, z niego samego i z właściciela ordynacyi założonej przez hrabiego Anastazego Raczyńskiego, oraz z prezesa zarządu prowincyi i z marszałka sejmowego wielkiego księstwa Poznańskiego, tudzież z nadburmistrza miasta Poznania. Co do upoważnienia spadkobierców hr. Rogiera Raczyńskiego do wejścia do kuratorium, toczy się jeszcze spór. Podług §. 10. ustawy, prawni spadkobiercy hr. Rogiera Raczyńskiego mogą stać się członkami kuratorium jedynie na przypadek ustanowienia ordynacyi. Pretensye syna hr. Rogiera Raczyńskiego do ordynacyi są na teraz sporne.

Przeгляд miesięczny

stanu galicyjskiej kasy oszczędności
z dniem 30. kwietnia 1864.

	złr.	k.	d.	złr.	k.	d.
Stan czynny:						
Gotowizna	63.860	74	.			
Papiery publiczne:						
a) nieulegające kursowi i płatne za okazaniem	411	40	.			
b) nieulegające kursowi z terminem najdłuższym sześciu miesięcy	364.702	50	.			
c) sprzedajne po kursie	345.224	93	.			
Zastawy: kwoty udzielone na papiery i monety z terminem najdłuższym dni 90	312.457	.	.			
Weksle: których terminu nie nadeszły z terminem najdłuższym dni 90	117.916	55	.			
Pożyczki hipoteczne:						
a) ziemskie (1.786.968 zł. 69 kr.)	2.562.356	81	.			
b) miejskie (775.338 zł. 12 kr.)						
Rachunek różnych osób: drobne należności i niedobory	430	70	1	.	.	.
Stan bierny:						
Wkładki na książeczki: było z końcem zeszłego miesiąca	3.304.775	65	.			
w m. b. włożyło (524 str. 74.552 zł. 27 kr.)						
" " wypłacono 621 str. 89.623 zł. 7 kr. }						
Przewyżka zwróceń	15.073	80	.	3.289.701	85	.
Zakłady publiczne na rachunkach ciągłych mają				62.888	7	.
Rachunek różnych osób: nadwyżki i kwoty nadane do rozliczenia				9727	33	.
Ogóły	3.767.360	63	1	3.362.317	25	.
Odjawszy sumę mniejszą od większej	3.362.317	25	.			
Przewyżka surowa stanu czynnego stanowiąca fundusz do rozliczenia się w końcu roku ze stronami z należnych im prowizyj, niemniej do pokrycia strat i zysków	405.043	38	1			

Od Dyrekeji galicyjskiej kasy oszczędności.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1864.

Nad dyrektor:
Laskowski.

Dyrektor:
Krawczykiewicz.

Ostatnia poczta.

Z nad granicy obwodu Żółkiewskiego donoszą: Po zniesieniu i rozbięciu oddziału powstańców pod dowództwem Rokitnickiego utworzył się z rozbitków jego mały oddział jeźdźców liczący 14 ludzi, który kilka dni koczował w okolicy Zamościa. W ostatnich dniach kwietnia oddział ten napadnięty został przez wojsko rosyjskie, dowódca został pojmany a pojedyncze zbiegi dostali się do Galicyi.

R a g u z a, 30. kwietnia. Wczoraj udali się Hafiz Bej i Kai-makam ze swią z Trebinii do Grabowa, azeby się naradzić z Księciem czarnogórskim względem uregulowania granicy.

Berlin, 30. kwietnia. Podług otrzymanego z Warszawy listu prywatnego robią tam w ces. pałacu letnim w Łazienkach wielkie przygotowania na przyjęcie dostojnych gości. — Książę angielski

Alfred przybył do Berlina i mieszka u Jej królewicz. Mości małżonki Następcy tronu. O godzinie 1. przyjmował księcia Król, a o godzinie 5. była na cześć jego ucztą galowa.

Hanower, 30. kwietnia. Izba deputowanych uchwaliła znaczną większością, wyrazić rządowi niezadowolenie kraju z polityki ministra spraw zagranicznych hrabi Platena względem Księstw; zarazem zapytuje ona o prawdziwości księgi błękitnej i wzywa rząd, ażeby uchylił nieuczciwość obraniem polityki narodowej.

Nowy Jork, 20. kwietnia. Generał Banksa pobili separatysty pod Pleasant Hill na południu od Vicksburga.

Wyjechali ze Lwowa.

Data 30. kwietnia.

PP.: Chrzanowski Leander, do Kłodzianka. — Łęczyński Stanisław, do Batiatycz.

Data 1. maja.

P. Borowski Leon, do Techłowa.

T E A T R.

Deiś na scenie polskiej: „Rodzina żydowska.“ obraz charakterystyczny w 4 aktach z francuzkiego po raz pierwszy. Jutro w teatrze niemieckim produkcye anglo-amerykańskiego towarzystwa ekwilibrzystów, i sceny z oper.: „Puste niewiasty z Windsoru“ i „Lucya z Lammermooru.“

Dn. 30. kwietnia 1864 r. wyciągnięta w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujących pięć liczb:

90. 93. 14. 81.

Przyszłe ciągnięcia nastapia dnia 11. i 21. maja 1864 r.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. kwietnia i 1. maja.

Table with 5 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Przedpołudniem śnieg 4 ..

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. kwietnia.

Hotel George: PP. Hr. Baworowski Włodz., z Straszowa. — Krzczunowicz Ksawery, z Komarowa. — Janosz Alex., c. k. podporucznik, z Włoch.

Hotel europejski: Hojowski Konst., z Nowego siola. — Ustrzycki Wal, z Zamiechowa. — Szumlański Michał, z Krzywog.

Dnia 1. maja.

Hotel George: PP. Bocheński Józef, z Głęboczka. — Morawski Konst., z Pohorze. — Kemplicz Marcełi, z Artasowa. — Formanek Bruno, c. k. komisarz wojsk, z Agramu. — Papius Jan, z Grzędzy.

Hotel angielski: Zaremba Jan, z Zmiennicy. Pod nr. 720 1/2: Reicher Jan, c. k. podpułkownik, z Hallein.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30. kwietnia.

Table with 2 columns: Description (e.g., 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa) and values in zlr. and kr.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. kwietnia.

Large table with multiple columns: Obl. ind., Obl. hipoc., 1. dług państwowy (A, B, C), 2. Stan oblig. domestykaln., 3. Akcje, 4. Listy zastawne, 5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

6. Losy.

Table with 2 columns: Description (e.g., Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.) and values in zlr. and kr.

Weksele.

(Na 3 miesiące.)

Table with 2 columns: Location (e.g., Amsterdam, Augsburg) and values in zlr. and kr.

(31 dni po ukazaniu.)

Table with 2 columns: Location (e.g., Bukareszt, Konstantynopol) and values in zlr. and kr.

Kurs ołta.

Table with 2 columns: Description (e.g., Dukaty ces. men., Korona) and values in zlr. and kr.